

נדורגל

גנרל רוכבי-מספרים

הגנרל רוברטסון, מפקד הכוחות הבריטיים במזרח התיכון, נזכר, שהפך את חוקי האדיבות... הוא לא ביקר במדינת ישראל...

הדבר לא היה ברור כל כך לחיילים של מ"פ"ם הם שאלו שאלות לא נעימות. למחרת היום, הופיעו כתמים לבנים בעתונות: הצנורה פסלה את כל הענין, כולל שאלות החיילים...

בדיוק את ההפך ממטרתה. גם מחוץ לכנסת החלו אנשים להאמין, שהגנרל, הרוכב של מספרי-הצנורה, בא כדי לנהל עסקים, אשר לא נעים לממשלת ישראל לפרסמם.

פקידונים קובעים

כשהחלה מלחמת קוריאה, נהגו העתונאים מחופש פרסום, שהיה, למעשה, בלתי מוגבל. בניגוד לשיטות הרווחות בכל מיני ארצות החיות תחת אשליות המאה הקודמת...

הצנורה היחידה היתה צנורה מרצון טוב של הכתבים עצמם, שהחליטו כראות עיניהם אם מותר לפרסם דבר או לא. לעומת המעלות הרבות שבשיטה זאת, ושתנה לעם האמריקאי לעמוד על הנעשה...

לפני שבוע הטיל המטה הצבאי האמריקאי ריקאי בקוריאה צנורה על ידיעות מן החותית. למרות שצנורה זו היא מינימלית ונוגעת רק לידיעות צבאיות גרידא — אחרות — לא מצא הדבר חן בין העורכים האמריקאים המפוקקים.

בארצות הברית — שם אין כל צניזורה — יצאו העיתונים בהתקפה חריפה על עצם שיטת הצנורה, כדאי להפסיד קרב בגלל פרסום ידיעות סודיות — אמר אחד העיתונים — מאשר להסתיר מעיני הקהל את המצב בחזית ולתת בצורה זו חסות למפקדים גרוועים, ולשיטות צבאיות נפסדות.

דעתם הכללית של העיתונים האמריקאים: הצנורה היא נשק אוטוקרטי, שנתון לפקידונים, שכל דאגתם לפסול דעות שלי ליות עליהם או על הממונים עליהם. קרב אלים. עתה תורים העיתונאים ומחדדי את שכלם, כדי למצוא דרך לריות את הצנורה, ולהעביר ידיעות מתחת אפו הרתחתי של הצנור. צריך לדעת היטב את חוקת הצנורה, (בארצות נאורות שורם גם הצנור על סמכותיו ואינו מעונין לעבור עליה) ואז אפשר להעביר ידיעה, שתהיה טרייה ומעניינת ובכל זאת מצונזרת.

הצנור של החזית הקוריאנית, איש בעל לטת של מתאגרף, עקש שאינו זוכה כמילי מטרים מן החוקים המקובלים, גרם געגמת נפש רבה לעתונאים. כל ידיעה שהגיעה אליו, נותחה וכל הצימוקים שבה הוצאו. בין העתונאים והצנור התנהל קרב אלים. העתונאים ניסו לערער לפני מקראתור, בוואשינגטון, אבל הדבר לא עלה בידם. אמר עתונאי אחד: "גם בחלום אני רואה את בעל הלסת בא אלי כשמספרים גזרי לות בידי, הוא תפץ לקצר את לשוני".

העתונאי הראשון שהצליח להערים על בעל הלסת היה אלכס וולטון סופר רוי. טר, אלכס כתב פורטוגזית ארוכה ובה הוכיר את הבריגדיר האנגלי טום ברודי, מפקד הבריגדה הבריטית ה-29, בעל הלסת המפורסם קרץ בעיניו הכחולות. המספרים השמיעו שקשקש קצר, שמו של ברודי ולאומיותו הושטמו במחי יד. אבל אלכס ברודי, לא התיאש. הוא חזר וכתב, אך תאר את ברודי, כ"בריגדיר האומות המאוחדות, לבוש מעיל צבאי בריטי". הצנור העביר את הידיעה.

הנזיפה התמורה ביותר, שאפשר לומר לכדורגלים האחרים, "מלוואן-ספורט" הוא, שאינם עולים על רמת הכדורגל המורשגת בישראל. אם במשחק הראשון לא היתה עובדה זו ברורה וגלויה לכל, הרי לאחר ארבעה משחקים של האורחים על אדמת ישראל, נתגלתה בינוניותם על כל צדדיה. ככל קבוצה מחוץ לארץ, קצרו האורחים שפע של ענין, למרות שפגיעותיהם ברגליים עלו על הפגיעות בכדור, עוררו גלי התענינות בקרב אוהדי הכדורגל. המשחקים האחרונים הגבירו את המתח וגרמו ניתושים שונים על יכלתם וכשי רונותיהם של אנשי "לואוואן", אך הם לא יזכו לשם הטוב שרכשו הקבוצות הקודמות שבקרו בישראל. "לואוואן-ספורט" תש"ש מש דוגמה טובה לשיטת הכדורגל הנהוגה בשוויץ, ואולי לרמתה, אך לא ליותר מזאת.

סחורת ייצוא ללא קופצים. אם כי טרה התאמה בקרב הנבחרת מ"גל אביב, הרי הנצחון על האורחים מלמד שאין הם מצטיינים. היו כבר בארץ קבוצות מעולות יותר, אך השוויצים אינם מתרוממים מעל הדרגה הנהוגה בישראל. קבוצת "מכבי" תל-אביב, בהרכב טוב על-לה לכנות את האורחים שוקיע-לירך ואין צורך להשיג דוקה נצחון משפתים. אין ספק, שמהירותם של השחקנים, שליטתם על הכדור, תנועות גופם המטעות והקונדיציה הגופנית שלהם עלו על אלה המר קומיים. אך כדי להגיע למסקנה זו אין צורך להביא שחקנים משובי הרחוקה ואף שר להסתפק בקבוצות התורכיות השכנות מצפון. מי שאינו מסתפק בסיבה זו יסיימלמה.

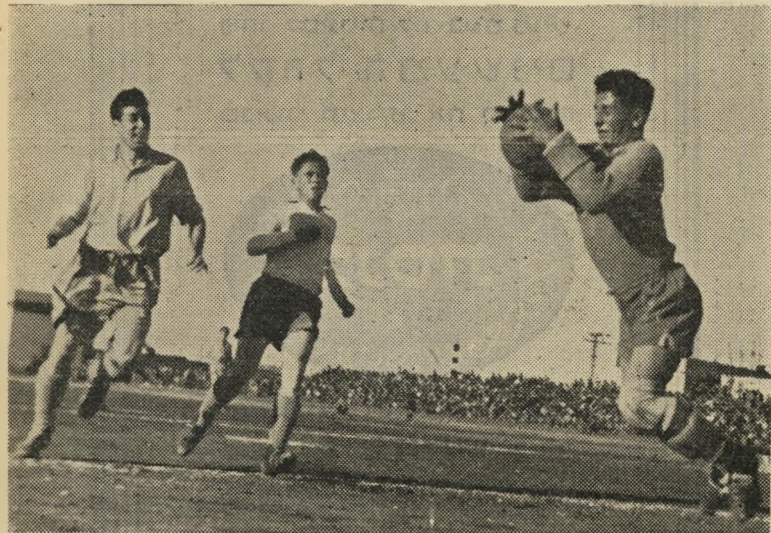

גזור את גזור מסתערים לטופים בידיים

כיום להשאיר את בחורי "לואוואן ספורט" בביתם. מסיבה נוספת: "פרפלוכטה יודן" הספורטאים האורחים לא התנהגו בהתאם לכללי הדיגינות הספורטיבית וחרגו ממסגרת המותר גם במשחקים בינאציוניים. פעמים רבות נתגלה שהם מחפשים את הרגל במקום את הכדור. ידיהם טיילו יותר מדי על שחקני הקבוצות הישראליות. משחק אינו מבורסס על הברקות היצוגיות והוא תכליתי ביותר. אייותורם והרצון לנצח בכל הדרכים מצדיק הרגשה זו. במשחק נגד "הפועל" תל-אביב היה הקהל עד לליטת פים קלים בין שני שחקנים, אך כל הרקע של התנגשות זו אינו ברור לנו: אחד השחקנים האורחים רגז על "פאול" שני שה הוא צעק בקול-רם: "פפלוכטה-יודן". (יהודים אורחים). מפליא שכל אותם השחקנים, שהיו על המגרש ומוכנים להשבע ששמעו זאת במר אוניהם, לא הגיבו כלל ועיקר. במשחק האחרון נסו השוויצים להחריף את שיטת משחקם, אך...

משורקיתו שני שניידר. בדור קרב החריף, במשחק הפרידה, התרחקו האורחים מכל "פרפליי", אך משורקית הפלא ועינו החדה של השופט מקס שניידר הבחינו בכל. הופעת-הככרה של שופט בינלאומי זה, שבא זה מקרוב לארץ ונתכבד בשיפוט במשחק הקשה ביותר, עברה בהצלחה וצפצופיו קנו את לבות קהל האלפים. שופטי הכדורגל. מהימים בעיה חשובה במערכת הכדורגל בישראל

טוביה רפואה, מנתם פיש, אלכס אליור וצבי פנקס. כל אחד הגיע ראשון במקצועו, לאחר שלבע את גולות הארבעה וכוון בדקדקנות את רובהו למטרה. מזג אויר מתחלף הוסיף על המתח ומירון הנקודות שימש פורקן לכל מתחרה ומתחרת.

חודרוב והכדור (באמצע שניאור) מכות שוק על ירך

חרה. מאורעות השבוע. שני שיאי "הפועל" באחלטיקה-קלה הושגו בתחרות אחת, שהתקיימה ברחוב בית. עוד לא הספיק שיאו של פנחס פוי לונסקי, בן כפר-חיים, להתאורח וכבר קבע אותו ספורטאי שיא חדש. פנחס יורה את הפטיש בטכניקה מלווה בכוח (הוא מ"צ) ולפיכך שיאו הקודם — 34.91 מטר — עומד בצל לעומת השיא החדש — 36.11 מטר. הבחורות, שהן בדרך כלל קובעות השיאים והטון בעת האחרונה, נטלו את השיא השני. הפתח-הקואית דליה קליינמן ממחרת בריצתה והיא שפרה את שיא "הפועל" (שהיה בבעלות כפולה: בלהה סיני ורות הרשלר) בשינה אחת — 13.2 שניות. הקיבוצני דוד טבק הוכיח, שעוד לא נס ליחו בעת שזכה בשלש ריצות: 60 מטר (7.0 שניות), 100 מטר (11.2 שניות) ו-400 מטר (54.0 שניות).

השוטרים הפסיקו לרוץ אחרי גנבים ופתחו במסע נגד הכדור. הליגה לכדורגל המקיפה 7 נבחרות ממחוזות המשטרה תעניק לאלוף גביע הנושא את שם המפקח הכללי של המשטרה, בינתיים צועדים בראש התל-אביבים, כשברשותם 5 נקודות. הצבא הצרפתי זרזו יותר מהצבא לכדורגל, ולפי הזמנת מרכז "הפועל" תבוא במחציתו השנייה של חודש מרץ קבוצה צרפתית (נראה שזרם האמנים הבא לישראל קסם גם לאמני-הכדור). הכדורגלנים הפעם הם חילי-הצבא, שהקימו נבחרת ראווה לשמה. הצרפתים ישחקו ב"קהל" במסגרת המשחקים על גביע הים התיכון והם יסורו לביקור בישראל.

מלמד (ימין) וחוקי לואוואן פניעות ברגליים